

Diàleg, responsabilitat i sensibilitat

Amb els resultats de les eleccions del 27 de setembre a la mà, es poden fer moltes anàlisis i arribar a algunes conclusions, però una realitat esdevé ben clara, si es vol, tan clara com senzilla: existeix un problema que demana molta gestió política. L'altíssima participació electoral és indicador de la preocupació de la ciutadania davant d'un context marcat per unes crisis que, en les seves múltiples dimensions, exigeixen més i millor gestió política. Però davant d'aquesta necessitat evident de fer política, emergeix la dificultat d'un sistema electoral distorsionat que introdueix elements d'autèntica complexitat. Entre moltes altres coses, els resultats constaten la sacsejada del sistema de partits tradicional a Catalunya. Una sacsejada que es podia intuir amb les fórmules sota les quals els "vells i nous" partits concorrien als comicis. La complexitat d'aquests resultats dibuixa un escenari en què els 135 escons del Parlament queden distribuïts de la següent manera: 29 diputats de CDC, 20 d'ERC, 11 independents, 1 de MES, 1 de Demòcrates de Catalunya per JxSí; 10 de la CUP; 4 de Podem, 3 d'ICV, 2 d'EUA i 2 independents per CSQP; 16 del PSC; 25 de Ciutadans; i 11 del PP. En aquest panorama, caracteritzat per la implosió del sistema de partits tradicional i per l'exigència de la ciutadania perquè es gestionin les diverses crisis en curs, ressonen tres paraules: diàleg, responsabilitat i sensibilitat.

Diàleg amb l'estat espanyol. És inqüestionable que, per primera vegada, al Parlament de Catalunya l'opció nítidament independentista irromp amb molta força, la que dona la majoria d'escons. Davant d'aquesta situació, l'immobilisme i les posicions enrocades han de deixar de ser la resposta. Cal deixar pas a la política. L'escenari és massa complex per renunciar al diàleg, imprescindible en tots els fulls de ruta. Les forces independentistes que han guanyat les eleccions però no el plebiscit han d'entendre que els resultats obtinguts obren l'espai per al diàleg. Un diàleg que només és possible si des de l'Estat es produeix un canvi profund en l'orientació amb què es tracta la qüestió catalana. Vet aquí dos passos que serien intel·ligents per part del govern que resulti de les eleccions generals: una oferta de finançament

SARA MORENO

SOCIÒLOGA

i autonomia blindats que superi amb escreix la situació actual i, en paral·lel, un calendari pactat per a la celebració d'un referèndum.

Responsabilitat al Parlament de Catalunya. Els 135 homes i dones que ocuparan els escons del Parlament han d'assumir l'enorme respon-

sabilitat d'exercir els seus càrrecs en un context políticament tensionat i ple d'expectatives ciutadanes. Després d'una campanya més tensa del que és habitual i de l'altíssima participació registrada, seria d'una gran irresponsabilitat seguir amb les inèrcies d'un debat polaritzat que tendeix a la simplificació, al diàleg de sords i a l'excés de gesticulació per defecte de gestió del conflicte. Cal recórrer confiances, cal refer allò que la tensió electoral ha posat en dubte. Un sol poble representat en un Par-

lament reclama debat reflexiu i sobretot responsabilitat. Avui, més que ahir, els diputats i diputades afronten un repte molt important: atendre el mandat democràtic en l'avenç nacional i equilibrar aquest avenç de manera que ningú se'n senti exclòs. És un repte que requereix evitar el traç gruixut i molta sensibilitat.

Sensibilitat amb el poble català. L'èxit del plantejament plebiscitari de les eleccions ha fet que durant la campanya l'eix social fos invisible. Ara cal afrontar el mentrestant. És a dir, passades les eleccions, cal donar resposta immediata a les necessitats socials, que no han deixat d'existir quotidianament en forma d'atur, desnonaments, pobresa energètica, malnutrició infantil i un llarg etcètera. És molt possible que, per primera vegada, al Parlament de Catalunya el president i el cap de l'oposició representin la mateixa postura ideològica en l'eix dreta/esquerra. La coincidència ideològica en l'espai polític de la dreta amenaça amb dos riscos: implosió del sistema de partits i manca d'atenció a les desigualtats socials i la pobresa.

Cal celebrar que més gent que mai hagi votat en unes eleccions catalanes i cal aprofitar l'impuls en positiu. Cal que l'aprofitin l'Estat i la Generalitat. La ciutadania ha parlat a través de les urnes, ara cal política, molta política de la bona, del diàleg, la responsabilitat i la sensibilitat. Per això és imprescindible el respecte a la ciutadania, als seus anhels i a les seves necessitats.

ARIANNE FABER

Amb la nova composició del Parlament, l'immobilisme i les posicions enrocades han de deixar de ser la resposta

Les necessitats socials no han deixat d'existir en forma d'atur, desnonaments, malnutrició infantil i un llarg etcètera